

Men kampen er kun lige begyndt. Elev- og studenterorganisationer, fagbevægelsen, miljøbevægelsen, flygtninge og indvandrere, kunstnere osv. må formulere de krav, som skal sættes på dagsordenen i de kommende måneder.

Kl. 21.00

Modstand bør tage udgangspunkt i konkrete krav og aktioner inden for de enkelte områder og samlede krav og aktioner fælles for de forskellige områder. Det er vejen frem. Det er med den slags midler, vi kan presse regeringen på til bagetog og bane vejen for en social, solidarisk og miljømæssigt bæredygtig politik, som ikke bliver ført herindefra.

Regeringen sidder med et komfortabelt flertal, og herinde er der altså meget, meget lidt debat, meget, meget lidt forhandling med den nuværende regering, og derfor er det presset udefra, der skal sikre, at vi får gennemført en social politik.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har allerede under de korte bemærkninger givet udtryk for den forundring over processen, eller for vores vedkommende kan man sige den manglende proces, de manglende finanslovforhandlinger, som vi har konstateret.

Men det er jo nok rigtigt, som hr. Thulesen Dahl gjorde mig opmærksom på, at jeg ikke har noget at klage over i forhold til, hvad Dansk Folkeparti var vant til under den tidligere regering. Sådan er det jo altid et spørgsmål om, hvem man sammenligner sig med. Men hr. Thulesen Dahl må vel alligevel medgive, at vores forhold til den nuværende regering burde være og er lidt tættere end Dansk Folkepartis til den tidligere regering.

Det er jo helt korrekt, som Venstres finansordfører sagde, at vi ikke var meget positive over for regeringens finansieringsforslag. Man kan også roligt sige, at det modsatte heller ikke var tilfældet.

Vores forslag om at fjerne privates ret til at køre biler på gule plader blev nærmest latterliggjort af finansministeren. Forslaget kan faktisk ifølge vores oplysninger give 800 mio. kr., og vi fremsætter det og håber, at flere partier kan stemme for det.

Vi mener helt alvorligt, at privates mulighed for at købe biler på gule plader – jeg nævner det her ene eksempel – giver et overforbrug af biler

og ofte af biler, der i miljømæssig henseende er helt uansvarlige. Det er ganske ofte familier, der har to biler, der køber nummer to bil på gule plader.

Det siger meget om regeringens holdninger, at man hellere tager fra verdens fattige eller fra de svage grupper i Danmark, fra kulturformål, fra indsatsen for arbejdsmiljø, fra forskning, fra udvikling på energiområdet, osv. end at fjerne et element af overforbrug for de velbærgede.

Men tilbage til de ikkeeksisterende forhandlinger. Hvis regeringen havde haft et ønske om at knytte os tættere til sig, ville der nu nok have været en mulighed for at lave en pakke sammen med os. Men at fremsætte sine forslag, som ikke kan diskuteres, som regeringen gør, og så konstatere, at når forhandlingspartneren ikke umiddelbart hopper på, er der altså ikke mulighed for forhandling, det opfatter vi ikke – for det er det ikke – som et udtryk for vilje til at indgå brede forlig.

Vi er ikke hverken sure eller gale. Vi er måske nærmest lettede over, at vi ikke har fået medansvar for regeringens politik. Det synes vi faktisk slet ikke er så ringe.

Regeringen kan vælge og har valgt, og det er helt fair, sådan er det. Folketinget fik et flertal, som vi ikke ønskede, og det er så de muligheder, regeringen har, at bruge det flertal.

Vi havde såmænd ikke så meget lyst til at få snavs på fingrene, da vi så regeringens finanslovsforslag, og regeringen har jo nok gennemskuet, at vi heller ikke var interesserede i at få nogen småluser.

Vi har stillet en række ændringsforslag. Vi har den besværlige fordom – besværlig for os selv – at vi skal være økonomisk ansvarlige, og derfor er der i vores samlede finanslovsforslag finansieringsforslag af tilsvarende størrelse, som der er udgiftsforslag. Derfor har vi jo så heller ikke kunnet rette op på alle de nedskæringer, som regeringen har foretaget.

Når vi snakker finanslovforhandlinger, har vi dog været med i en lille part, som vi havde ret og pligt til at være med i, nemlig forhandlingerne om satspuljen. Der fik vi sammen med SF tilført satspuljen yderligere 90 mio. kr. i forhold til det, som regeringen ønskede, nemlig de 90 mio. kr., som regeringen havde ønsket at finansiere grundtakstmodellen med af satspuljemidlerne.

Kl. 21.05

Det har vi ikke givet vores tilslutning til, men vi fik de 90 mio. kr. tilbage, og derfor blev der flere midler og penge i satspuljen. Det blev også